

РЕШЕНИЕ

№ 34250

гр. София, 20.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1734** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 5640/06.12.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав по н.а.х.д. № 3977/2023 г. е потвърден електронен фиш, серия К № 6742213, издаден от СДВР, с който на З. К. К. за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1200 лева, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал.4 вр. ал.1, т. 5 ЗДвП.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на процесния фиш. Твърди се, че по делото не са представени доказателства, установяващи начина на насочване на техническото средство, съответствие на лъча на измерване с посоката, в която ще се извърши измерването, и преминаването на обучение за работа с техническо средство на съставителя на протокола да използването му. Жалбоподателят твърди, че липсват доказателства за връчването на ЕФ. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационното оспорване не се представлява в съдебно заседание. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя и препраща към тях на основание чл. 221, ал. 2, изр.2-ро АПК.

Към сочената дата на извършване на нарушението – 09.12.2022 г. разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното / заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи като в случая процесният фиш отговаря, както на този образец, така и на изискванията по посочената разпоредба като съдържа всички изискуеми реквизити, обратно на твърденията на касатора. Разпоредбата не предвижда като задължителен реквизит на ЕФ посочване на датата, на която е съставен/издаден. Издаването на електронен фиш вместо наказателно постановление представлява опростена процедура по реализиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС за нарушения на правилата за движение, регламентирани в ЗДвП, съответно електронният фиш не се подчинява на изискванията, регламентирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН и следва да съдържа единствено реквизитите, предвидени в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, които в случая са налице.

Съгласно § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП „Електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. „Автоматизирани технически средства и

системи“, според т. 65, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Обжалваният ЕФ серия К № 6742213 е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните изисквания за форма и съдържание по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и при доказаност на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП от доказателствата от административнонаказателната преписка относно мястото и времето на използваното АТСС, както и неговата техническа годност. Електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законоустановените изисквания. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гл. т на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция.

Спазени са условията и реда за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, регламентирани в Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. – уредът за измерване на скоростта е от одобрен тип, преминал периодична проверка, правилно позициониран от служител, завършил успешно курс на обучение за работа с техническото средство.

В конкретния случай нарушението е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол, като при въведено за населено място в съответствие с разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП ограничение на скоростта от 50 км./ч. автомобилът, управляван от касатора е преминал със скорост от 91 км./ч., с което е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което е наложено наказание „глоба“ в размер на 1200 лева на основание чл. 182, ал.4 вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП. Съгласно относимата разпоредба на чл.182, ал. 4, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. Административният орган правилно е квалифицирал нарушението по чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, като е посочен видът и номера на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. Посочено е кога предходно издадения ЕФ К № 4466533, въз основа на който е прието, че нарушението е в условията на повторност, е влязъл в сила – с влизане в сила на решение № 11 от 01.09.2021 г. по н.а.х.д. № 225/2021 г. по описа на РС – [населено място]. Това се установява и от ангажираните пред касационната инстанция доказателства, които санкциониращият водач не е оспорил – заверен препис от решение № 11 от 01.09.2021 г. по н.а.х.д. № 225/2021 г. по описа на РС – [населено място] с отбелязване за влизането му в сила на 22.03.2022 г. Нарушението, във връзка с което е издаден процесният ЕФ е извършено на 09.12.2022 г., т. е. в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 4466533. Правилно е определен и размерът на наложеното наказание глоба от 1200 лева за извършеното нарушение в условията на повторност.

Настоящият касационен състав намира, че нарушението е доказано от представените по делото писмени доказателства. Приложеното по делото доказателство - снимков материал на автомобила към момента на извършване на нарушението, съответства на мястото, индивидуализиращо нарушението. Изпълнителното деяние от състава на това нарушение е определено като

нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

От субективна страна нарушението, което е на просто извършване и е извършено виновно при форма на вина пряк умисъл като ответника в настоящото производство е съзнавала противоправния характер на деянието и съзнателно е нарушила установеното в закона ограничение на скоростта на движение.

Настоящия състав счита, че правното основание за санкциониране на нарушението е чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал.4 вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП, което съответства на констатираното и доказано в случая нарушение, за което следва да се санкционира жалбоподателят и именно това е размерът на наказанието, което следва да и бъде наложено.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от спора на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 (сто и тридесет) лева на основание чл.27е от НЗПП, издадена на основание чл.37, ал.1 от ЗПП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в и чл.63д, ал.1 от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5640/06.12.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав по н.а.х.д. № 3977/2023 г.

ОСЪЖДА З. К. К., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на СДВР, сумата от 130 (сто и тридесет) лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.